

Singele, apă nu se face...

Printr'o adresă oficială, către rectoratul Academiei de Arte Frumoase, Ministerul Educației Naționale face cunoscut, că cele două concursuri, pentru ocuparea catedrelor vacante la acea Academie— (pictura și perspectiva) se vor ține, de data aceasta, în capitala Moldovei.

Se știe că, de când ființează această Academie (mult mai veche decât cea din București)—*niciodată* nu s'au ținut la Iași concursurile pentru ocuparea catedrelor locale.

Totul se aranja la București, trecîndu-se și peste interesele culturale și peste mîndria eroiceii noastre cetăți.

Nici miniștrii de sînge moldovenesc, nici parlamentarii noștri—(cîți se vor fi aflat, pe vremuri, în iureșul puterii)—n'au intervenit să înlătore această ingenuchiere.

Altele au fost—întotdeauna—și mărunte, toate preocupările lor. Prestigiul cultural și artistic al Iașului nu i-au interesat— (așa precum nici pe noi, intelectualii, nu ne interesează diversele diametre, în milimetri, a punctelor de pe buletinele de vot).

Dl. *Ion Petrovici*, fostul Ministru al Educației Naționale, a rupt cu o tradiție, jignitoare a tot ce este suflet și cuget moldovenesc.

Pentru această nobilă răzvrătire—Iașul îi rămîne recunoscător. *Rivarol*.

Mai tare ca la examenele de capacitate.

Revista noastră a semnalat, în diferite rînduri, dificultatea în care se află școlarii noștri de toate gradele de a separa cuvintele în chip logic. Iată însă o mostră care întrece toate așteptările și pe care o culegem în Mica Publicitate a unui mare cotidian a căror anunțuri se plătesc scump :

„Pentru ce simulez? Numai salutat ceera sâmai aștept? Nare nici unrost dăm uităr”. D. B.

Cruciada celor fără de somn.

Un număr considerabil de oameni de pe nefericita noastră planetă nu pot dormi noaptea. Medicii, chemați în consultație, se uită serios pe subt ochelari, diagnostichează *insomnii* și recomandă o linguriță, în fiecare seară, din poțiunea de pe rețetă. Starea pacienților însă nu se ameliorează, sau se îmbunătățește numai temporar : căci insomnia este incurabilă ca și cancerul (ambele maladii sînt, dealtfel, poate ereditare și poate contagioase).

Faptul este că nefericiții sînt împiedicați să doarmă, în aglomerațiile mari, și sgomotul străzii. Dacă ar fi liniște, dacă ar înceta cel puțin acest monstruos hureit de subt ferestă, cine știe!... Poate ar cădea pradă somnului în cele din urmă !

Pînă mai eri, trompele și klaxoanele automobilelor le sfîrtecau nervii. Și știm cu toții ce s'a întîmplat, căci, fără indoială, supresiunea klaxonului este opera celor cu insomnii. De ce credeți că tifomanii n'au și ei deputații lor ca și sportivii, cerealiștii, sau decorații de război. Adică dacă nu dorm, ei nu votează ? Și cine ne asigură că în unele State personagiile care dețin autoritatea nu se întorc noaptea de pe o parte pe alta și numără pînă la un milion fără a ațipi ?

În tot cazul, supresiunea klaxonului, cu orice risc, este un succes al